

vinshyerne fik det som en Følge af Postlønningssloven, have de kjøbenhavnste Postbude ikke faaet Alderstillægsforholdene ordnede i de senere Aar. De have ganste vist noget, der hedder midlertidigt Alderstillæg, 100 Kr. for 5 Aar i de 3 lavere Klasser; men naar de rykke op, følger Alderstillæget ikke med. Derved viser der sig en Ujævnhed i disse Folks økonomiske Forhold. Det, som tilsigtes ved Forslaget, er foruden at give dem nogen Forøgelse i Indtægt ogsaa det, at bringe Indtægten til at stige jævnt uden de Spring og Sving, som der var efter den tidligere Ordning. Det vil for de ældste Postbude medføre en Forøgelse af 200 Kr.; for de andre er Forøgelsen ikke saa stor; men der vil opnaas større Jævnhed i Avancementforholdene. Derved fremkommer en Merudgift af 31,700 Kr. Med Hensyn til Telegrafbudene er der foreslaaet Alderstillæg efter lignende Regler, nemlig 50 Kr. for 5 Aars Tjeneste, ikke stigende højere end til 200 Kr., og for begge Klasser saaledes, at Alderstillæg følger med ved Avancement. Og saa dette Forslag blev modtaget med relativ Velvilje i Hjør, skønt det blev forkastet. Flere Udtalelser fremkom til Fordel for det, og Mindretallet var derfor meget stort. Jeg tror, at vi i Aar alle kunne samles om at tiltræde disse Forslag, det er jo Folk, som have en meget anstregende Tjeneste. Man kan jo nok sige, at i visse Henseender have de det bedre end Telegrafbudene i Provinshyerne og paa Landet, men paa andre Maader have de det ogsaa højt besværlig ved at skulle klatre op i Klæbner til 3dje og fjerde Sal, Dag ud og Dag ind; det er en Tjeneste, som paa visse Tider af Aaret er meget besværlig. Der er derfor Grund til at hde disse Folk denne Vettelse. Med Hensyn til Landpostbudene er der sket et Fremskridt paa Forslaget i Aar, som Udvalget har tiltraadt, ved nemlig at give et aarligt Beløb til Uniformering af 25 Kr. til hvert Bud. Det bliver en Merudgift af 60—70,000 Kr.; men den er vel anvendt. Det er en Klasse Bestillingsmænd, vi have Sympati for, hvis Gerning virkelig er besværlig, og som i det hele udføre denne Gerning paa en Maade, som maa vække almindelig Tilfredshed. Med Hensyn til disse Uniformers Varighed findes en Bemærkning i Betænkningens Nr. 83 om, at en saadan Uniform i Reglen ikke vil vare mere end 1 Aar.

Jeg kommer nu til Telegrafvæsenets Budget. Det første Nummer er Nr. 84 i Betænkningen: Ved Samraad er forhandlet om Omdannelsen af en Del (maa Telegrafstationer til Telefonstationer. Dette Spørgsmaal har

været oppe ikke alene i Udvalget, men ogsaa inden for Telegrafadministrationen. Der vilde der- ved kunne fremkomme Bespareser, og Besparelser kan der let trænges til paa et Budget, hvor Underbalancen er forholdsvis stor. Vi have haft Samraad med den ærede Minister, men efter dette have vi ikke turdet stille noget Forslag i den Henseende. Det forekommer mig ogsaa, at de Indvendinger, den ærede Minister gjorde, have ret betydelig Vægt; maatte den ærede Minister selv vil udtale sig om Spørgsmaalet, her skal jeg kun antyde, at de navnlig gaa ud paa, at Tjenesten vil udføres med mindre Sikkerhed, hvis denne Forandring finder Sted, og at navnlig Telegramhemmeligheden for en stor Del vil ryge i Lyset. Det sidste Moment er indlysende og har sin store Betydning. Der var et andet Spørgsmaal, der tillige kunde overvejes, nemlig Benyttelse af Stats- telegrafmateriel til Telefonering. Jeg haaber, at den ærede Minister ogsaa vil udtale sig derom. Det næste Punkt, Nr. 85, om Telegramgebyrer, har været forhandlet i Udvalget; men der er ikke stillet noget Forslag endnu. Spørgsmaalet om Forøgelse af Telegramtakster er jo et gammelt Spørgsmaal. Det er klart, at skulle vi nærme os til at have Balance paa dette Budget, saa er der ingen anden Vej end Forhøjelse af Telegramtaksterne, og de fleste af Udvalgets Medlemmer have været enige om, at vi burde komme til en endelig Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg tør ikke sige, at hele Udvalget er enigt derom, og navnlig har man ikke kunnet samles paa dette Tidspunkt om noget bestemt Forslag, men jeg haaber, der vil kunne blive Tid dertil mellem 2den og 3dje Behandling, saaledes, at der fra et Flertal i Udvalget kan fremkomme Forslag derom. Grundprincippet for den højtærede Ministers Forslag i Aar og tidligere Aar har været, at vi skulde have en Minimumstakst for Telegrammer og for øvrigt en Betaling pr. Ord, og det synes jeg i Virkeligheden er en sund og fornuftig Tanke. Det gaar ud paa at ophæve den Urimelighed, som findes her til Lands, at 20 Ord kunne telegraferes for den samme Pris som 5 Ord. Derved er der nemlig i Virkeligheden blevet fremmet en unødvendig Vidtløftighed i Telegrammerne. I de Lande, hvor 10 Ord ere Minimum, har man bragt Gennemsnittet af Ord langt ned, og mange Telegrammer vilde sikkert kunne besørjes med mindre Vidtløftighed, end det nu sker. Folk sætte ofte unødvendig mange Ord til, fordi de, naar de have betalt deres gode 50 Ore, saa ogsaa ville have noget for Pengene. Dette er imidlertid ikke en ganste uskylldig Ting; det medfører for Tele-